

Llavors cantaven tot just

finides matines:

«O Deu, o Deu de consol,
no bé trenca'l dia,
y l'alta llum provenint,
mon cor ja vigila.

L'ànima té set de vos,
fontana de vida,
en eix desterro desert
sense aygua y sens vies.»

LLORENS RIBER Y CAMPINS.

Gran congrés de rates

CONTE.

En una nit fosque—per ço era nit—se reuniren en gran Concell totes les rates de casa, al objecte de cercar la manera mes practique de no esser víctimes de la gáne d'un gat que al objecte de que'ns deslliuri d'elles, tenfm.—Es la lluite eterna, l'un vol deslliurarse de l'altre i l'altre..... de l'un.

Veushaqui doncs, que oberta la sessió, foren moltes a donar llur parer i en tots llurs plans hi trobavan be massas inconvenients, tants que no arribavan a entendre's, cuant per fi, s'aixeca una venerable rata, vella i pelade que feie fastic, demana la paraule i am maneres estudiades, comença sa peroració boi dient:

«Senyores companyas a qui estímo de tot cor,—murmulls d'aprobació.

Veig am greu dolor que'm fereix l'anime, que no vos enteneu i troveu de dificil solució'l poblema i, al aixecarme, vui fervos present que jo crec tenir resolute la cuestió, de vida ó mort pera nosaltres, com ho es la de deslliurnos de nostre crudel enemic»—espectació; totes esperen boquebadades é impacientas.

«Es un secret que pera trobarlo m'ha costat mols mals-de-cap, fentme perdre moltes hores de dormir, pro en fi, per ben empleiat tot ho dono i ja que l'he trovat, vui fervosen esment:

Es molt sençill,—tot lo gran ho es de sençill—cal no mes que lligar un picarol á la cua del gat i, aixís sempre que s'apropi á nosaltres el sentirem venir i podrém amagarnos i será la nostra riote.»

Naturalment, aqeste lluminosa ideia, fou trovada ecselemt, essent am goig felicitade i mes felicitade la venerable, velle, pelade i sabia rata, car am son secret i a tan poca costa quedaban deslliurades de les urpes del gat, son enemic.

Empro, la felicitat mai pot esser complerta i aqui fou una tendre rate, lluenta i aixerida,—la burleta de la colla, per ço no'n feien mai cas—quine's cuida de tirar l'aiga al foc de tan entussiasme reteril.

Demana la paraule i fet el silenci necessari digué:

«Tots els plans proposats, son de savi, empro ans d'entussiasmarse am les peroracions, la prudencia aconsella que deu ecsaminarse fredament si lo proposat pot esser realissable.»—Les rates reganyen les dents i esmolen les urpes, car es condició precisa que qui'ns contradiu res sab i per lo tan es nostre deber ofegar-lo.—

«Jo faig tote la justicie a lo indicat per la per tots venerade rate que ultimament ha parlat; es una pensade magistral; empro, aveyam. ¿Quine será la disposta pera lligar el picarol a la cua del gat? Jo desd'ara vos dic que no, car vull mirar de fer llarcs anys.»

Després d'haver parlat se'n aná satisfeta. Les altres tencaren la boque, amagaren les urpes i comensaçaren les escuses, essent la savie rate la primere'n desfilar, avergonyide, seguint son ecsemple les demés, anant cade une a son respectiu cau, quedant la reunió disolta, per falta de nombre i sença resoldre res. .. i tan facil que tot ho trovaren.

Ara qui diu rates diu homens i busquem y remaném i quants ne trovarem de casos com el presentat per ecsemple!.....

ARREGLAT PER B.

CROQUIS

CARRER DE POBLE.

El crim de La Masia ha destorbat l'ensopiment d'aquell viure de poble

El carrer sembla parit per una ratlla que s'esten de llarch a llarch com els rengles de cases, y's confón en la llur convergencia: es el llind de l'ombra